

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 37

V Gorici, v sredo 11. maja 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).

Telef. int. št. 308.

Rešitev socialnega vprašanja.

Vsa težnja socialnega vprašanja leži v tem, kako pridobiti človeku potrebne stvarne dobrine in kakšno biti razmerje posameznika do vse družbe.

Razni socialni in gospodarski stavi so poskušali vsak po svoje doseči ta cilj.

Liberalizem je dal in daje posamezniku popolno svobodo. On uči, da je človek sam sebi najbližji, da je obzirnost do soseda nepotrebna navlaka. Zlatega navodila: »Skrbi zase, ljubi brata!« liberalizem ne priznava in ga zamuja. On prepušča vso moč socialno in gospodarsko močnejšemu, ker mu daje proste roke, da lahko po mili volji brez obzirno izkorišča šibkejšega, gospodarsko odvisnega. Naravno, da je zato liberalizem ustvaril nepremosljiv prepad med pičlim številom krutih kapitalističnih gospodarjev in nepregledno množico bednih bosjakov in trpečih nemanih. Razdvojitve človeštvo v dva sovražna si tabora in nakopičil netivo za najkrajše veje boje in revolucije. Povzročil je zlo, ki še sedaj tare vesoljno človeštvo.

Socializem skuša doseči svoj cilj z razrednim bojem, po katerem bi rad vsakemu udu človeške družbe pridobil stvarne dobrine. Tudi mi poudarjamo potrebo materialnih (stvarnih) dobrin, toda ne enostransko. Vemo namreč, da človek nima samo telesa, ampak tudi dušo, da torej tudi največje stvarne dobrine človeka ne zadovolje. Vsakdanja skušnjava namreč uči, da je napačno načelo: čim večje blagostanje, tem višja pravna zavest, kakor je napačno brezversko svetovno naziranje, na katerem ta misel sloni. Brez pravne zavesti, brez morale pa je ozdravljenje človeške družbe nemogoče.

Prav tako ne moremo priznati rešitve s tako zvano socialno revolucijo, ki jo uči in zahteva komunizem. Lep cilj ima sicer pred očmi, toda pozablja, da ima v rokah človeka z vsemi njegovimi slabostmi. Ne samo, da pri revoluciji trpe tudi nedolžni, ona sicer res začasno spremeni lastnike oblasti in denarja, toda trajne rešitve ona ne more priti, dokler ne zna trajno spremeniti ljudi in voditi njihove vzgoje. Tako pa se sadovi revolucije najmanj tekom enega pokolenja izmaličijo, kajti denar in oblast imata toliko vpliv na človeško srce, da prejšnjega zatiranca spremenita v novega samodržca, ki nujno povzroči nov upor. In tako bi se zopet ponavljala stara zgodba...

Katera načela pa naj vodijo nas pri rešitvi socialnega vprašanja, kako naj skušamo mi olajšati zlo v človeški družbi in kakšen cilj imamo pred očmi?

Medtem ko se eni ogrevajo za brezobzirno svobodo, se drugi zavzemajo za razredni boj in tretji razglajajo revolucijo kot sredstvo v dosego svojih ciljev, smo mi pripravljeni, da posameznik in družba ne tvorita nasprotstev, ampak naravno drug drugega izpopolnjujeta. Posamezni človek izhaja iz človeške družbe, pa tudi družba je vezana na posameznike, ki jo tvorijo. Duševno, pravno, politično in gospodarsko ustvarja posameznik sam po sebi gotove vrednote in tvori osebnost

z nedotakljivimi pravicami, toda kot socialno bitje človeka nehoti vleče k družbi, kjer se le more v polni meri udeleževati svoje bistvo. Družabno življenje pa potrebuje oblikovanja po idejah, ki vladajo v duševnem življenju človeštva. Ideje so, ki prestvarjajo družabno

in tudi gospodarsko življenje. V čim več srcih in čim globokeje bo zasidrana krščanska socialna ideja, tem preje bo rešeno socialno vprašanje. Zakaj jasno je, da bo socialno vprašanje v vsem obsegu pravilno rešeno še le takrat, ko bodo vsi stanovi osvobodjeni socialnih krivic, ko se bodo vsi delovni stanovi združili na podlagi krščanske vzajemnosti.

Kaj se godi po svetu?

Danes moramo spet popeljati naše bravece na bregove lemanskega jezera v palačo Društva narodov. Toda to pot se ne bomo srečali z izrazitimi predstavniki evropske politike. V »dvorani reformacije«, kjer po navadi zboruje mednarodni politični parlament, so zbrani od danes teden naprej možje, ki vodijo evropsko gospodarstvo. Bravcem bo nemara še v spominu, da se je pred dobrimi štirinajstimi dnevi razšla v istih prostorih mednarodna razorožitvena konferenca brez uspeha. Niti ena izmed velikih držav ni hotela z dobrim zgledom naprej. Zato je Evropa vsak dan bolj oborožena.

Bo pa morda katera izmed držav hotela podreti kitajski zid, ki je na potu gospodarski vzajemnosti Evrope in sveta?

Ves svet je gospodarska enota.

Morda je najbolj izrazit znak naše dobe, da gospodarska vprašanja zmeraj bolj stopajo v ospredje. Vse človekovo delovanje in mišljenje izvira danes bolj ko kdaj po prej iz gospodarstva. Posameznik se sprašuje, kje bom toliko zaslužil, da nasitim in oblečem sebe in družino; bogati fabrikant tuhta, kako bi zvečal proizvodnjo in obenem znižal mezde; države se kosa jo, katera si bo osvojila plodna svetovna tržišča in si pridobila surovine. Iz te neprestane tekme se porajajo spori, sovraštva, vojne. Kdo ne ve, da je dala naš gospodarska tekma med Nemcem in Angležem podnet svetovni vojni? In danes vidimo ravnotako, da ženejo gospodarski oziri velesile v borbo s Kitajci, petrolejski vrelci vlečejo Zedinjene države v Mehiko, dolar peha Evropo v odvisnost od ameriških bankirjev.

Nekoč tega ni bilo. Štiri stopnje ločimo v razvoju svetovnega gospodarstva. V najstarejših časih je gospodar na svojem dvorcu pridelal s svojo lastno družino in sužnji vse, kar je rabil za jed in za obleko. To je doba takozvane avtarkije, ko sosed ni bil odvisen od sosedaj; zategadelj tudi ni prišlo do sporov iz materialnih razlogov. A že v pozni rimski dobi je bilo drugače. Milijonski Rim je bil navezan na uvoz žita iz Egipta. Zato je moral k Nilu pošiljati svoje legije, da so čuvala rimsko žitnico. Gospodarsko območje se še bolj razširilo v srednjem veku, ko so mogočne italjske mestne republike Benetke, Genova, Piza bile odvisne le od uvoza iz prekomorskih dežel. Treba je bilo že mogočne vojne morarice, ki je čuvala vodne ceste, sicer bi sovražnik lahko izstradal domače prebivalstvo.

Tretja razvojna doba je napočila po odkritju Amerike. Španska, Holandska, Portugalska so na debelo začele uvažati kolonialno blago.

Vsa moč teh prvih kolonialnih držav je bila odvisna od nedotakljivosti njih prekomorskih posestev. Ko so izgubile svoje kolonije, je zašla slava omenjenih držav in na njih mesto so stopile industrijske države.

Prehod od poljedelskih držav v industrijske napoveduje novo dobo v svetovnem gospodarstvu. Države iščejo surovin, obenem pa tudi kruha za svoje ljudi. Če ne gre zlepa, mora zgrda. Vedno večji je krog zemelj, ki so gospodarsko zvezane med sabo.

Najnovejša doba je pa sedanja, ko je ves svet ena gospodarska enota. Danes ne pridelujemo več vse mogoče na enem mestu, marveč izbiramo, kaj v tej in tej zemlji bolj nese. Tako so n. pr. Angleži uvideli, da se v Egiptu ne splača več žito, marveč bombaž; v južni Ameriki pa ne več živinoreja, ampak koruza in pšenica. Dežela, ki je brez železa in premoga je odvisna od sosedov, ki ima teh naravnih zakladov v obilici; ta je pa morda navezana na prvo za uvoz živil. Dve taki državi tvorita nekako gospodarsko enoto. Ker danes po vsej Evropi pijejo kavo, smo navezani na Brazilijo, ki nam lahko diktira cene kavi. Ves ostali svet pa kupuje n. pr. nemške kemične izdelke. Zatorej vidimo, da je sleherna država odvisna od drugih, da je ves svet ko ena veriga; če en člen počne, se razkane celota.

Svetovni gospodarski parlament.

Kljub tej zavesti, ki živi v vseh vodilnih ljudeh, pa ubirajo poedine države svojo lastno pot. Visoke carine, špekulacije valutnih bankirjev, predvsem pa tista neskončno bedasta fraza, da politika to ali ono zahteva, vse to ubija gospodarstvo; hujska narod proti narodu. In popolnoma prav imajo tisti, ki trde, da pred Združenimi državami Evrope moramo priti do gospodarske ali carinske zveze vseh evropskih držav. To je tudi vodilna misel odličnih mož, ki so pripravljali mednarodno gospodarsko konferenco.

Po 18 mesečnih pripravah v tajništvu Društva narodov je odposlalo 47 držav vsaka po pet odposlancev na gospodarsko zborovanje. Vsako odposlanstvo spremlja po več izvedencev in častnikarjev. Tako je zbranih na tem zborovanju preko 1000 oseb. Med odposlanci so tudi štiri ženske. Ena izmed njih, gospa poslanka Freundlich iz Dunaja, je izvoljena celo za podpredsednico zborovanja.

Poudariti moramo, da na zborovanje niso prišli uradni zastopniki držav. Vse bo izgledalo bolj tako kot razpravljanje, kako izboljšati sedanji slabi gospodarski red.

Že davno preden so začeli prihajati številni odposlanci v Ženevo.

so izdelali v Društvu narodov pod vodstvom znanega francoskega gospodarskega znanstvenika Loucheurja dnevni red zborovanj.

Do danes je izčrpan prvi del dnevnega reda: splošna razprava o gospodarskem stanju v posameznih državah. V drugi polovici se bodo določili posamezni odbori, kjer bodo govorili posebej o trgovini, industriji in poljedelstvu. Posebej bodo pa še osvetlili tri točke:

1. carinske tarife in trgovske pogodbe;
2. mednarodni industrijski dogovori;

3. značilni znaki evropskega gospodarskega položaja. Ko bodo ti odbori dokončali svoje delo, se bodo v skupni seji vsi načrti še enkrat prereševali. Ali bodo sledili kaki obvezni sklepi, je pa odprto vprašanje. Po našem mnenju ne, ker danes, žal, še nismo tako daleč, da bi si pustili v svoj žep gledati. Sicer se bo pa dalo to povedati šele po 28. maju, ko bo konec konference.

Kot pomanjkljivost pa smatrajo posebno italijanski listi, da ni stavljeno na dnevni red vprašanje o izseljevanju in o valuti. Ti dve vprašanji tudi v resnici majata gospodarsko ravnotežje v marsikateri državi.

Gospodarsko zблиžanje je pred svetovnim mirom!

Danes teden ob pol dvanajstih dopoldan je bivši belgijski ministrski predsednik Theunis otvoril zborovanje. Dvorana je bila natlačeno polna. Po tribunah so se gnetli poročevalci in radovedneži. Sredi dvorane sedi na vzvišenem prostoru pod baldahinom predsednik Theunis. Ob strani ima dva ojačevalca glasu. Na Theunisi levi je zavzel prostor glavni tajnik Društva narodov gospod Erik Drummond in nekaj višjih uradnikov iz tajništva. Klopki so zasedli odposlanci lepo razvrščeni po francoski abecedi. Le pet prostorov je praznih; Rusov še ni. Petero praznih sedežev strmi v nabito dvorano kot velik vprašaj.

Predsednik otvori zborovanje in pripoveduje, kako je treba najti zdravilo proti neštetim gospodarskim ranam našega časa. Popoldne, kakor tudi naslednje dneve so govorili razni zastopniki, ki so vsi, razen Francozov in Nemcev, vložili tudi posebne spomenice. Vsi govorniki so poudarjali, da je treba urediti razmerje med prebitkom na eni strani in primanjkljajem na drugi; tu je prevelika proizvodnja, tam še neizčrpani zakladi; tu množica delovnih sil brez dela in jela, tam pomanjkanje delavcev; tu velike mezde, ker je malo delavcev, tam se širne plasti ljudstva komaj preživljajo. Kričeča so nasprotstva med državami, a odpraviti si jih ne upa nihče. Eno je pa gotovo, da se je treba narodom prej gospodarsko sporazumeti, potem bo prišlo do svetovnega miru.

To misel je lepo razvil prvi govornik švedski profesor Cassel, ki je zaključil svoje besede s pozivom, da bodi to zborovanje zborovanje za gospodarsko razorožitev narodov.

Rusi prihajajo.

Največje zanimanje je bilo za vprašanje ali Rusi pridejo — ali ne. Na potu je bil — spor med sovjeti in Švico zastran umora ruskega za-

stopnika Vorovskega. Ta zapreka se je po posredovanju Društva narodov prekoračila. Drugo vprašanje je pa bilo, kako se bodo Rusi obnašali, če pridejo na zborovanje. To ni vseeno niti za najbolj kaptalistično državo. Rusija ima žito, obenem pa tudi rabi industrijske izdelke. Vsaka država na zapadu se bi štela srečno, če bi mogla dobiti v Rusiji odjemalce ali prodajalce.

Sredi tega ugibanja je poslal Litvinov v Ženevo brzojavko, da rusko zastopstvo pride.

Švicarska policija je odredila posebno službo za varstvo številne ruske delegacije, ki ji načeljuje Osinski. Rusi so že eno postajo pred Ženevo stopili iz vlaka in se odpeljali z avtomobili v hotel na monblanškem nabrežju, ki ima to prednost, da ima vzvišen vhod, kateri je na daleč viden.

V soboto dopoldan je stopil na govorniški oder majhen, črnolas mladenič. To je Sokolnikof, bivši ruski finančni minister. V priprostem, a prepričevalnem govoru izjavlja, da je treba navezati gospodarske stike s sovjeti. Rusija noče biti gospodarska enota zase; tudi ne zapira svojih trgov tuji industriji.

Te besede so na navzoče dobro vplivale. Ker, če se bo še Amerika podobno izjavila, ne bo spet Evropa kot tolikokrat na raznih konferencah osamljena. Še bolj točno je predložil svoje predloge Osinski. Gospodarska kriza se da po njegovem rešiti, če sprejme konferenca te predloge: črtanje vseh vojnih dolgov, popolna razorožitev, gospodarska zveza s sovjetsko Rusijo in odprava kolonij. Bolj učinkovitih zdravil v Ženevi res ne bi mogli predpisati. Med drugim je Osinski tudi s številkami dokazal, da se imamo sedanjemu gospodarskemu redu zahvaliti, če je 20 milijonov (!) brezposelnih. Pokazal je tudi, da je govor o komunističnem gospodarskem ustroju le še bajka in da Rusija želi sodelovati z ostalim svetom pri gospodarski obnovi. To je silovite važnosti za bodoči razvoj splošne gospodarske politike.

Vsi ženevski zborovalci so čutili, da je Rus s svojimi predlogi prav imel. Le bati se je, da jih letošnja gospodarska konferenca še ne bo sprejela.

Okno v svet.

Priznanje irske neodvisnosti.

Listi iz Irske javljajo, da je ameriška vlada imenovala svojega posebnega poslanika in opolnomočenega ministra za Irsko. S tem činom so Zedinjene države priznale popolno državno neodvisnost Irske.

»Stahlhelm«.

Za 8. maja je bilo določeno veliko zborovanje nemškega nacionalističnega združenja »Stahlhelm« (jeklena čelada) v Berlinu. Predsednik te »jeklene« zveze tovarnarlikerjev Seldte je naglašal, da bodo sinovi stare Nemčije v mirnem pohodu zasedli Berlin. Vse desničarsko časopisje je proslavljalo ta dan in izražalo svojo nezadovoljnost s sedanjo vlado v Berlinu. Umljivo je, da je republikanska Nemčija na taka izzivanja odgovorila. Predsednik Hindenburg, ki je bil objavljn na slovesnosti »Stahlhelma«, se je lepo umaknil iz Berlina na Oldenburško. Večino dvoran, kjer bi nacionalisti imeli zborovanja, so lastniki v zadnjem hipu odpovedali. Komunisti so se pa tudi pripravljali. Po berlinskih ulicah je mladež že hodila z gorjačami. Kot političen uvod k »stahlhelmskim« dnevom je pa veljal govor vicekanclerja Hergta, ki je zahteval poprav

vo vzhodnih mej. To je celo Poljsko spravilo po koncu in Marx bo spet imel dela, da bo popravil zalelastosti raznih »stahlhelmovec«, ki bi jim bolj pristojal naziv »Stahlköpfe« (zatelebane butice).

Konec spora.

Pariški »Petit Parisien« pravi, da se bosta še ta teden sestala Mussolini in jugoslovanski poslanik v Rimu Rakić. Jugoslavija bo bržkone odobrila nettunske pogodbe, italijanska država bo pa podala neko pojasnilo k tiranski pogodbi.

Nova državna zveza?

Francoski zunanji minister Briand je poslal pred dnevi v Ameriko posebno spomenico, kjer pravi, da bi bilo dobro, če bi Francija in Amerika sklenile posebno pogodbo. Ta bi obstojala v tem, da bi se vsi možni spori med obema državama reševali mirnim putem. Briandovo pismo je našlo v Zedinjenih državah precejšen odmev.

DNEVNE VESTI.

Osebna vest.

Žabniškemu č. g. župniku B. Monkarju se je zdravje obrnilo na bolje tako, da že more maševati. Navadno mašuje doma v župnišču, večkrat tudi v cerkvi. Upamo, da nam ga Bog ohrani še dalj časa.

Sadni in zelenjadni trg.

Mestno županstvo razglša: 16. maja se bo otvoril na starem mestu sadni in zelenjadni trg za kupčijo na debelo.

Pridelovalci morajo blago pripeljati naravnost na trg in ga ne smejo s potoma prodajati. Trg se odpre ob štirih zjutraj, s prodajo se prične ob petih. Prodajalci se morajo izkazati, da so plačali stojnino in morajo imeti prav tako kot kupci trgovsko licenco.

Vodnik po goriški pokrajini.

Založnik Corrado Ban pripravlja izdajo velikega splošnega kašipota po naši goriški pokrajini. Kašipot bo vseboval naslove vseh industrijev, trgovcev, obrtnikov, rokodelcev itd. v mestu in na deželi. Tudi naslovi vseh različnih uradov in zavodov bodo v tem kašipotu. Z eno besedo: vse informacije, ki jih boš hotel imeti o naši pokrajini, ti bo dal ta »vodnik«.

Šolske vesti.

Goriški didaktični ravnatelj kav. Menon je prejel od šolskega skrbnika kom. Reine pismo, v katerem mu slednji naznanja, da obišče na njegovo vabilo generalni ravnatelj za ljudske šole grand'uff. doktor Gustav Nardi naše kraje. Spremljala ga bosta kom. Aleksander Marcucci in šolski skrbnik. Gr. uff.

Nardi je dospel že v ponedeljek. Obiskal je šole v različnih krajih dežele, da se osebno prepriča o razvitku in napredku ljudskih šol v novih pokrajinah. V Gorico dospel v četrtek 12. t. m., nakar se bo vršil ob 1 uri popoldne slovesen sprejem na županstvo. Od 2½ do 5 ure pop. obišče vse ljudske šole in otroške vrtce v mestu.

Potrujemo,

da g. Luk. Kačer z Idrije pri Bači ni bil mišljen v listnici uredništva v št. 32. in 34. Uredništvo.

Obisk visokošolcev.

Kakor smo že poročali bodo prišli 18. in 19. maja v Gorico vseučilišni študenti. V Rimu se je pred par dnevi mudil fašistovski pokrajinski tajnik, ki je z vodstvom stranke določil slovesnosti teh dnevov. V Gorico bo prišlo okoli deset tisoč vseučilišnikov. Z njimi bo prišel tudi glavni tajnik Turati in še par drugih članov strankinega vodstva. 18. zjutraj bo Turati imel na nekem trgu nagovor na študente. Popoldne bo sprevod, nakar bo Turati šel v Gradiško. Ko bodo tam končane slovesnosti, bo v Ajbi odkritje spomenika Luhu in nato v Kanalu pohod tujerodnih fašistov mimo strankinega vodstva.

Osebne izkaznice.

Vlada je podaljšala rok za nabaavo osebnih izkaznic do 30. junija. To je določila zato, ker je velik naval pri uradih za te izkaznice. Po 30. juniju se bo pa moral vsakdo izkazati z osebnimi izkaznicami.

Za varstvo rib.

Vlada je sklenila, da bo odslej strogo pazila, da se ribolov ne bo vršil ob prepovedanih časih. V ta namen bo izločanih 500 miličnikov od gozdne milice.

Cerkev na Kitajskem.

Po zadnjih podatkih je na Kitajskem 2,337.951 katoličanov domačinov in 451.559 katehumenov (ta-kih, ki se pripravljajo na krst). Duhovnikov domačinov je 1184 in duhovnikov belokožcev 1634. Domačih škofov je sedem.

Znižanje cen.

Ker se denar boljša, se po časopisju dosti razpravlja, kako bi se tudi cene življenskih potrebščin znižale. Posebno tržaški »Piccolo«, ki mu gre za priljubljenost med bravci, rad poziva trgovce, naj cene znižajo.

Naravno, da tudi trgovska združenja ne morejo ostati ravnodušna spričo jasno umljive želje, naj se življenje poceni.

Goriški trgovci so pred kratkim sklicali svoje zborovanje, kjer so razpravljali o znižanju cen. Zborovanja so se vdeležili trgovci vseh vrst. Prvi je povzel besedo pravni svetovalec trgovskega združenja odvetnik Boccini. Ta je navzoče spodbujal, naj kolikor mogoče znižajo cene. To da je v smernicah združenja samega in pa vlade, ki skuša z modro finančno in trgovsko politiko koristiti vsem socialnim slojem.

Za njim je govoril komisar trgovske zbornice trgovec g. Orzan. Ta je dal nekaj pojasnil o delu trgovske zbornice v tej smeri. Zanimivo je pa posebno njegovo naglašanje, da je treba ščititi tudi trgovski stan; dejal je, da misel o maksimalnih cenah, ki so jo nekateri sprožili, popolnoma nasprotuje svobodnemu razvoju; ta svobodni razvoj vlada le železni zakon o povpraševanju in ponudbi ter konkurenci. Trgovec Orzan je zaključil, da ni nasvet o maksimalnih cenah (calmiere) prav časten.

Predsednik združenja je nato zaključil razpravo.

Goriški prefekt je v zvezi z vprašanjem o znižanju cen dal obč. načelnikom navodila. Opominja jih, da imajo na podlagi zakonskih določb občine pravico določevati cene najpotrebnejših življenskih potrebščin v razprodaji na drobno. Ob enem opozarja tudi obč. načelnike, naj strogo pazijo, da bodo vsi trgovci imeli vidno naznačene cene ali v izložbi ali ob vhodu v trgovino.

Mlada diplomatka.

Boljševiki so imenovali v azijskem emiratu Buhari 20-letno Nikolado Nadolskajo za svojo poslannika. Zgodaj je začela svojo pot!

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

»No, in potem?« mrmra Lupin, ki ga je po vseh prstih srbelo, da bi pljusnil nesramneža.

»O, nič, prav nič, ljubi. Kaj pa še iščete tod? Komedija je vendar končana. Prosim vas samo, da izročite to-le pisemce gospodu Prasvillu, svojemu šefu. Klementina, po-kažite gospodu pot. In če bo še enkrat hotel priti, mu odprite vsa vrata na stežaj. Ko pridete spet, gospod, naredite se ko da bi bili doma. Se priporočam.«

Lupin se je obotavljal. Svojega nasprotnika bi pred odhodom prav rad na kak način osupil. Toda smola je že bila tolikšna, da ni vedel ničesar boljšega kot klobuk potisniti globoko na čelo in trdo stopati za vratarico.

»Ti falot,« je zavpil proti Daubrecquemu oknu, »to mi boš še drago plačal.«

Toda kakšne karte je imel mož v rokah? Kdo ima prste vmes? Kakšne moči si stoje nasproti? Tega niti Lupin ni vedel. Vrgel se je med bojujoče kot razjarjen bik, ne da bi vedel za njih namene. Da bi vse težnje šle za tistim steklenim zamaškom, to mu ni šlo v glavo.

Samo ena okoliščina ga je veselila. Daubrecq ga ni spoznal, marveč ga je smatral za policista. Tako ni niti policija, niti Daubrecq vedel, da se je nekdo tretji vmešal vmes. To je bila edina njegova prednost, toda taka, da mu je dopuščala popolnoma svobodno kretanje.

Ne da bi še dalje pomišljal, odpre pismo, ki mu ga je izročil Daubrecq za glavnega tajnika prefektature. V pismu je stalo:

»Blizu si že bil, moj dobri Prasville. Imel si ga že skoraj v rokah. Še malo več, in bil bi Tvoj... Toda si preneumen. Ali ne morejo nobena brihtnejšega dobiti, da bi me ukanil? Uboga Francija! Toda, če Te dobim pri delu, Te ustrelim. Daubrecq.«

»Blizu si že bil...« ponovi Lupin, ko je prebral pismo. Ta zvitorpec morda piše resnico. Najbolj navadna skrivališča, so najbolj sigurna. Treba bo tudi preiskati, čemu Daubrecqua tako skrbno čuvajo in treba se bo tudi nekoliko poučiti o njegovem življenju in delu.

Poizvedbe, ki jih je Lupin dobil pri neki poizvedovalnici, so se glasile:

»Alexis Daubrecq, ki je že dve leti poslanec v okraju Bouches-du-Rhone, sedi v zbornici med neodvisnimi poslanci. Njegova politična barva ni jasna. Pri svojih volivcih je pa na dobrem glasu, ker je za časa svoje kandidature vrgel med nje velike svote. Premoženja nima. Je pa posestnik hiše v Parizu, vile v Enghieniu in Nizzii, ima dosti izgub pri igri, ne da bi prav vedeli, odkod dobiva denar. Je zelo vpliven, spravi skozi, kar hoče, kljub temu, da ne hodi dosti po ministrstvih in da ne sprejema prijateljev in nima stikov s političnimi krogi.«

»Zgolj poslovni podatki,« si je dejal Lupin, ko je prebral poročilo.

»Jaz pa rabim potankosti iz njegovega zasebnega življenja. Moram vedeti ali se sploh spleča se z njim baviti in čas zapravljati.«

Eno izmed stanovanj, kjer je tedaj Lupin bival je ležalo v Chateaubriandovi ulici poleg slavoloka zmage. Tu je bil znan pod imenom Mihael Beaumont. Imel je vse prav udobno urejeno in slugo Ahila, ki mu je bil prav udan.

Čim je Lupin stopil v stanovanje, je v svoje veliko začudenje slišal, da ga neka delavka čaka skoraj eno uro.

»Kaj? Pa saj vendar me tu nihče ne obiskuje! Kakšna je?«

»Ne vem.«

»Ne veš?«

»Je pokrita z ruto, brez klobuka. Obraza nisem videl. Mogoče je tudi prodajalka, ni elegantna.«

»S kom želi govoriti?«

»Z gospodom Mihaelom Beaumontom.«

(Dalje.)

Življenje Štefana Radića.

(Nadaljevanje.)

Lastna hišica — lastna voljica.

Že v teku moje preiskave je začela policija vznemirjati mojo ženo in otroke z grožnjo, da niso pristojni v Zagreb. K sreči smo imeli takrat tisoč kron gotovine, in sicer 600 kron od Matice Hrvatske za moje delo »Djevojački Svet« in 400 kron od že omenjenega društva »Svatobor« v Pragi. S tem denarjem v roki se je moja žena pogodila za eno pritlično hišo v Medjašni ulici ter jo s pomočjo dobrih prijateljev, čeprav z dolgom, pripisala na svoje ime.

Osnovanje »Seljačke stranke« pod mojim predsedstvom.

V tej dobi sem začel živo delati na velikem delu »Moderna kolonizacija i Slaveni« ki je kmalu tudi izšlo v založbi Matice Hrvatske. To delo mi je med mojimi tovariši znatno povečalo ugled in sem bil dne 5. dec. 1904. v začasnem odboru za osnovanje Seljačke stranke izvoljen za predsednika. Ta izvolitev se je potem navadno ponavljala vsako leto in se je izvršila stalno enoglasno.

Dne 22. dec. 1904. se je vršila seja pripravljalnega glavnega odbora za osnovanje Seljačke stranke ter sta bila sprejeta program in poslovnik. Program brez poslovnika je izšel 31. dec. 1904. v tedniku »Hrvatski Narod«, a v sredi januarja 1905. smo izdali v posebni brošuri program in poslovnik. Knjižico smo natisnili v 10.000 izvodih.

Od sedaj naprej sem se bavil deloma z organizacijo stranke, deloma s pisanjem znanstvenih del, ki jih je izdajala Matica Hrvatska. Izšle so knjige: »Savremena Evropa« (Sodobna Evropa) leta 1906, »Financijska znanost« leta 1908, potem »Češki narod v začetku 20. stoletja« in končno obsežna »Savremena na ustavnost ili temelji državnoga uređenja zapadnih naroda«, ki sem jo izdal na lastne stroške leta 1910.

Že leta 1901 in 1902 sem napisal in izdal v dveh zvezkih svoje »Uzničke spomine«. Prvi zvezek je bil zaplujen v celoti, drugi pa na dvajsetih mestih. S posebnim sodnim postopanjem se mi je posrečilo doseči odlok, po katerem sem smel zaplenjena mesta izpustiti in jih nadomestiti z nezaplenjenimi stranmi. Oba zvezka sta izšla v 2 tisoč izvodih in sem jih razpečal ponajveč med tedanjo mlado inteligenco.

Radi ogromnega dela, ki sem ga imel z organizacijo Seljačke stranke in z urejevanjem njenega glasila

»Doma«, sem prenehal dopisovati v češke, ruske in francoske časopise. Vendar sem pa ohranil ozke stike zlasti s Čehi ter sem se mudil leta 1901. in 1908. dalje časa v Pragi.

Gospodarstvo.

Za kmete in obrtnike.

Od 1. maja do 31. julija je čas za kmete, trgovce, krčmarje in obrtnike, da vložijo pri pristojnih davkarjih novo napoved dohodkov za davek na premočno premoženje (Ricchezza mobile) in za zemljiško dohodninski davek. Te pravice naj se poslužijo le davkoplačevalci, ki mislijo, da so jim bili do danes odmerjeni preveliki dohodki.

Do 7. junija.

Jusarji naj poskrbijo, da prijavi najboljši pozno do 7. junija svoje pravice na skupnih zemljiških komisariju za likvidacijo skupniških pravic v Trstu. (Commissario per la liquidazione degli usi civici Trieste, Via Cavana N.o 13). Prijavo je treba napisati na kolekovanem papirju 4 lir; tudi vsi potrebni dokumenti morajo biti izdani na kolekovanem papirju 4 lir.

Posestnikom vojaških cest.

Posestniki zemljišč, na katerih je vojaštvo zgradilo med vojno ceste, ki služijo danes še vojaštvu ali pa tudi ne, naj vložijo čimprej prošnjo, da se jim zemljiški davek odpiše. Prošnjo naj vložijo na pristojno davkarijo. V prošnji je treba navesti številko, pod katero so prizadeta zemljišča vpisana v davčnem seznamu in prošnji je treba priložiti tudi katastralni izvleček.

Sežanski sejem.

Na letnem sejmu v Sežani dne 3. maja je bilo na prodaj 1036 glav živine, in sicer: 582 glav goveje živine, 170 konj in 284 prašičev. Če ne goveji živini so padle, a prašičem porastle, in sicer: goveja živina žive teže od 320—400 L stot, teleta mrtve teže od 450—500 L stot, konji po lepoti in pasmi, prašiči 5 do 6 tedenski od 140—200 L glava + 30%. — Prihodnji tržni dan se bo vršil dne 12. maja t. l.

TRŽNE CENE

dne 10. maja 1927.

Česen od 80 cent. do L 1.20 kg; kisl zelje L 2 do 2.20 kg; čebula L 1 do 1.20 kg; pesa L 1.80 do 2 kg; fižol navaden L 1.60 do 1.80 kg; fižol koks L 2.40 do 2.80 kg; solata L 1.20 do 1.60 kg; krompir L 1 do 1.10 kg; grah L 1.60 do 1.80 kg; peteršilj 80 cent. do 1 L kg; radič 50 cent. do L 1.50 kg; ohrovt (vrzote) L 1.60 do 2 kg; črešnje L 5.80 do 7 kg; smukvice L 12 do 14 kg; maslo L 16 do 18 kg; presno maslo L 18 do 20 kg.

šče v Cerovo. Lep pogreb je pričal, kako je bil naš sosed Klanjšček visoko cenjen in spoštovan. Bodi mu lahka domača zemlja! Omeniti moramo, da je pokojnikovo sestro l. 1915. 12. julija ubila velika grana, ki je podrla celo hišo. Leta 1916. je bil pokojnikov brat v vojni v Dolomitih od plaza zasut. Drugi brat je prišel v Ameriki nesrečno pod vlak. Pokojnik zapušča sina na 20 let starega in očeta 91ih let.

Vrhpolje.

Redek slučaj smo imeli v soboto pri nas; bila sta namreč hkrati dva pogreba. 5. t. m. je umrl g. Jožef Koren, posestnik v Dupljah. Bolehal je že dolgo na srčni hibi. Pokojnik je bil vedno zaveden katoški mož, vzoren kmetovalec, ki je vsakomur rad pomagal dejanski in z dobrim svetom; bil je mnogoleten vnet član prosvetnega društva ter odbornik »Živinorejske zadruge«, kateri je bil tudi soustanovitelj in mecen. Neizprosna smrt ga je ugrabila družini in nam vsem v najboljše moški dobi. Star je bil 48 let. Društveni pevski zbor mu je pel na poslednji poti »Miserere« ter par žalostink v slovo. — Drugi pokojnik, ki smo ga spremili ob enem k večnemu počitku je bil Matija Lavrenčič po domače »Rabidnikov« po širni deželi znani mizarski mojster. Isti dan, ko je umrl Koren, mu je dopoldan napravljaj krsto. Šel je pod streho iskat desko, a ker ga ni bilo več časa nazaj, so šli domači gledat za njim. Našli so ga na podu — mrtvega. Zadel ga je kap. — Delal je krsto drugemu, a je ostala njemu samemu. Umrl je kakor je želel. Večkrat je dejal: »Naj bo kadar hoče. Bog daj, da ne bi bilo dolgo.« Bil je na smrt vedno pripravljen. Sv. zakramente je še v nedeljo prejel. Mož je obhajal lani zlato poroko. Svojo obrt je izvrševal nad 50 let. Izučil je več sedanjih mizarskih mojstrov, napravil nad 2000 krst (dvema družinama po 15). Bil je radi svoje pridnosti in posrežljivosti splošno znan. Bodi jima lahka zemlja!

V tretje gre rado; ob enem z onima dvema leži na mrtvaškem odru kot tretja še petletna hčerka g. Rafaela Marca, ki se je pred nekaj dnevi močno prehladila. Vsem trem družinam naše sožalje! Vaščan.

Lokovec.

V kratkem, še tekom tega meseca, bo pričela poslovati druga mlekarska zadruga v Gor. Lokovcu, ki jo je ustanovil zastopnik Zadrugne zveze v Gorici g. inženir Pegan. Sedaj imamo radi razsežnosti naše občine že tri mlekarske zadruge. Potrebno je, da so vsi kmetje člani ene ali druge, ker le tako bo naše mlekarstvo uspevalo.

Idrija pri Bači.

Pomlad je v polnem cvetu. Tudi na znotraj je; lepo je videti, kako so dekleta okrasila kip šmarnične Matere božje. Može so se zelo zavzeli za novo stavbo mlekarne. Izbrali so izmed sebe tri, ki se trudijo, da bi bila nova mlekarna kmalu pod streho. Toda en svet bi bil tu morda na mestu: naj bi zidali še prvo nadstropje in bi tako prosvetno društvo najlažje prišlo do svojega »doma« z majhnimi stroški. Dobro znamenje je, da se v »Kmetški delavski zadrugi« več proda ko v preteklem letu. Člani naj se le zvesto drže svoje zadruge. Fantom tole: dosti vas je mladih fantov, zakaj se ne učite pritrkovanja po »Slovenskem pritrkovavcu«? — Tudi mi Idrijčani se ob slovesu zahvaljujemo č. g. župniku Reji, ki odhaja iz Roč v Ročinj. Posebno hvalimo mu je dolžno prosvetno društvo.

Kobjeglava.

Drugi binkoštni praznik, t. j. 6. junija se bo vprizorila v Kobjeglavi »Pasijonska igra«, igrokaz v 12 predstavah ali dejanjih, v kate-

rem se nam predstavlja celo trpljenje Kristusovo. V tako velikem obsegu se je med Slovenci predstavljala »Pasijonska igra« prvič v Mirnu pri Gorici leta 1912. Obilnim takratnim udeležencem mirense in goriške okolice je gotovo še v živem spominu. Še precej spopolnjeno in preurejeno bomo po petnajstih letih zopet vprizorili to zaloigro vseh žaloiger v Kobjeglavi. Nastopilo bo okrog 80 samo kmečkih oseb (izvzemoši dveh), ki se sedaj pridno vadijo, da bodo dobro rešili svoje težke vloge. Glede vstopnine so že sedaj nekateri v skrbeh, češ, da bo previsoka (ali morda agitirajo s tem proti udeležbi!) Vsem, ki se nameravajo udeležiti, bodi povedano, da ne bo treba šteti več kakor 10 lir (beri deset lir), morda pa niti toliko ne, četudi bodo sedeli okrog 6 ur na prvih sedežih; če bodo hoteli sedeti na drugih ali tretjih sedežih, ali stati, bodo razmeroma še precej manj plačali. Ta »Pasijonska igra« je edina svoje vrste med Slovenci. Torej na binkoštni ponedeljek v goriški »Oberamergau« v Kobjeglavi, ki je le dobre pol ure oddaljena od postaje Štanjel na Krasu. V kratkem sporočimo še kaj več. (Slovenske časnike prosimo za ponatis.)

Soča.

Dne 1. maja je preminul v Soči hšt. 35 Flajs Franc, pismonoša in posestnik, brat znanih Snajderjev. Med boleznijo je tedensko prejemal sv. obhajilo, ki ga je krepčalo v trpljenju. Pokoj njegovi duši!

Vrabcé.

Le redko kdaj se od nas oglasi mo v »Goriški Strazi«. Pa še danes povemo žalostno novico. V ponedeljek popoldan je Štefka Brajdih iz Vrabč št. 26. v 8. letu svoje starosti, previdena s sv. zakramenti, po kratki toda zelo mučni boleznimi mirno v Gospodu zaspala. Veličasten in ganljiv je bil pogreb pod vodstvom častitega domačega g. župnika in g. nadučitelja, ki so prihiteli po končanih šmarnicah s šolsko mladino, da izkažejo zadnjo čast svoji nepozabni učenki in sošolki, ki je bila res vzor cele šole. Pri odprtem grobu sta se z ganljivimi besedami poslovila od te nežne cvetlice prečastiti domači g. župnik in g. nadučitelj. Tako smo se ločili z resnimi očmi od te nepozabne cvetlice, ki jo je Bog presadil na vrt večne spomladi.

Otalež.

Dne 29. aprila smo spremljali k zadnjemu počitku mladeniča v najboljši dobi, Jožefa Podobnika iz Hobovšt. 3. Bolehal je že od leta 1917. dalje na zavratni boleznimi, katero si je nakopal v vojni. Bil je blaga duša, vzoren mladenič. Potrpežljivo je prenašal svojo bolezen, da bi tako preizkušen v ognju trpljenja bil čimprej deležen večne blaženosti.

Naši kraji so bili hudo prizadeti vsled lanskih jesenskih poplav. Nekaj usadov so ljudje popravili, veliko se jih je pa spremenilo v meline, ki se ne dajo več vzravnati. Pomanjkanje je vedno hujše. Vse tarna, ker ni od nikoder dohodkov; je ni družine, da bi ne bila že zadolžena. V upanju na boljše čase prenaša naše ljudstvo voljno vse težave. Sadje je v polnem cvetju, zlasti češplje letos lepo obetajo, dasi je od cvetja do sadu še daleč. Žal, da je sadje v gorah že brez posebnega pomena, ker se ne more več tako prodati kakor nekdanj; zato se kmet tudi malo briga za gojitev sadnega drevja. Edino upanje na kak dohodek je pri nas pri živini, a še to bo kmalu izginilo, ako bode živina tako po ceni. — Poti do nas se še nič ne popravljajo. Ljudstvo pa tudi samo noče na robote delati, ker primanjkuje dobre volje, skupne ljubezni in edinosti v sedanji sebični dobi.

Kaj je novega na deželi?

Solkan.

V zadnji »Strazi« smo poročali, da nam sedaj kot meščanom mislijo vkiniti med drugim tudi naše zgodovinsko pokopališče. Danes pa moramo poročati, da najbrže ostane s pokopališčem vse pri starem, ker so se merodajni krogi bajje premislili. Novost bode le ta, da bomo od sedaj v naprej vozili naše drage k pogrebu, ne pa nosili, kakor je bilo do sedaj običajno. Dvomimo, da je ta novi ukrep na mestu iz gospodarskega vidika, ker s prevozom mrličev se gotovo zvišajo tudi pogrebni stroški. Želeli bi radi tega, da se ta namera opusti ter se nam dovoli tudi v naprej mrlič pri pogrebi nositi, kakor do sedaj, ker smo prepričani, da si s tem veliko prihranimo na pogrebnih stroških.

Podsabotin.

(Nesreča.) — Član našega »Prosvetnega društva« Anton Hlede bi moral iti te dni k vojakom. Pa, glej, usoda je hotela drugače. Ko je kopal pri domačem delu na polju, je udaril na zakopano municijo. Počilo je in mu odneslo tri prste

na levi roki in ga nekaj opraskalo po obrazu. Za nekaj dni potem se je pa ponesrečil na postaji v Gorici tudi tajnik našega društva Janez Terčič. Njemu je padel železen drog na nogo. Oba se sedaj zdravita v Gorici. Želimo jima skorajšnje okrevanje. Dva zvesta člana sta nas tudi zapustila; šla sta k vojakom.

Cerovo.

(Smrtna nesreča.) — V torek 3. majnika ob 5. uri popoldne je 52-letni posestnik Klanjšček Josip vozil iz Števerjana proti domu dva mala tramova, pripravna za nakladanje vina. Vrh Pana t. j. na poti med Števerjanom in Cerovom se mu je konj splasil in z vsa naglico zdirjal proti Cerovom. Voz se je preobrnil in nesrečni Klanjšček je padel pod voz in zadobil strašne rane na glavi in rokah. Obveščen je bil »Zeleni križ«, ki je v 25 minutah po nesreči prišel na lice mesta ter nesrečnega odpeljal v mestno bolnišnico. Takoj pri pregledovanju rane je nesrečni Klanjšček umrl. Pogreb se je vršil 5. t. m. iz Gorice na domače pokopali-

Idrijske novice.

Prireditel.

23. in 24. p. m. so v rudn. gledišču predstavljali »idrijski diletantje« znano igro »Hlapec Jernej«. Igralci so svojo dolžnost dobro izvršili. Udeležba je bila obkrožena zelo obilna. Med odmori je sviral orkester kat. del. družbe.

Poroka.

Dne 27. p. m. se je tu poročila gdč. Mici Treven, vneto članica naših organizacij z bivšim gospodom šefom davčne agencije. Obilo srečel!

Smrt.

V tukajšnji bolnici je v soboto dne 30. p. m. za davico umrl 4-leten fant Adolf Močnik.

Tekme v zraku.

Zrakoplovstvo se razvija s silno, sunkovito brzino. Dan za dnem obsegajo poročila iz zrakoplovskega sveta številnejše stolpce v časopisju in iz dneva v dan rase zanimanje za ta smeli pojav, ki že pričinja preobrazevati življenje in dejstvovanje človeštva.

V teh dneh sledi prebivalstvo skoro vseh peterih delov sveta z napetim pričakovanjem usodi številnih drznih letalcev, ki se v neustrašenih zračnih pohodih iz ene ga dela svetovne oble na drugo bore za gospodstvo v zraku in utirajo nova pota znanemcem.

Najprvo naj omenimo italijanskega zrakoplovca polkovnika De Pineda, ki se je po nesreči, katera ga je zadela ob jezeru Roosevelt v zapadni Severni Ameriki, dne 8. t. m. na novem zrakoplovu »Santa Maria II« v New Yorku zopet dvignil v zračne višave ter odplul proti Bostonu in Filadelfiji, kjer je srečno pristal, oduševljeno sprejet od prebivalstva. Od tu bo nadaljeval svojo pot preko Severne Amerike proti New Fundlandu, odkoder se misli preko Atlantskega oceana vrniti v domovino.

Jugoslovanska letalca kapitan Sondermayer in poročnik Bajdak, ki sta pred nedolгими dnevi pod vzela drzen polet v Indijo, v Bombay, sta se dne 9. t. m. srečno vrnila v Beograd. Njihova pot preko azijskih gorskih nebotičnikov in pustinj je bila večkrat težka, toda zmagala sta jo pogumno. Njun sprejem v Beogradu je bil zelo veličasten. Pričakovala ju je trideset tisoč glav množica, ki ju je navdušeno pozdravljala. Med prvimi, ki ima je častital, je bil italijanski poslanik Bodrero.

Dne 8. t. m. sta odletela francoska letalca Nungesser in Coli iz letališča Bourget pri Parizu preko Atlantskega oceana proti Ameriki. Njun cilj je New York. Pot, ki jo hočeta zmagati podjetna letalca na nalašč v ta namen zgrajenemu letalu, meri 6 tisoč kilometrov in vodi večinoma preko mogočnega oceana. Do sedaj ni še noben zrakoplov napravil tako dolge poti v enem poletu. V trenutku, ko pišemo te vrstice, še ni znano, če sta letalca dosegla cilj. Po došlih poročilih sta preplula sicer Atlantski ocean in dosegla ameriško obalo, toda pristala še nista. Ker je razsajal v pondeljek hud vihar ob ameriških obalah, je vladalo v Parizu in po vsej Franciji silno vznemirjenje zaradi usode obeh letalcev. To razburjenje se veča od ure do ure, ker še vedno ni točnih poročil.

Dva druga Francoza Saint Roman in Momreyres sta pred par dnevi odletela iz obrežja francoske Senegalijske v zapadni Afriki preko Atlantskega oceana proti Braziliji. O obeh letalcih pa do sedaj ni nikakega sledu in je njuna usoda neznan. Pripravljajo se že brazilijanski letalci, da izvrše ob obrežju Južne Amerike poizvedbe. Javnost

s skrbjo pričakuje poročil o usodi obeh smelih letalcev in njunega letala »Goliath«.

Za polet iz New Yorka v Pariz sta pripravljena ameriška letalca Bertrand in Chamberlain. Kakor hitro bodo ugodne vremenske prilike, hočeta odpotovati. Svoje drzno podjetje hočeta dovršiti na letalu »Miss Columbia«, ki ga je zgradil italijanski inženir Bellanca. Njun odhod je bil določen že na pondeljek 9. t. m. zjutraj, toda se po do sedaj došlih vesteh še ni izvršil. Ta polet zanima v prvi vrsti amerikansko in italijansko javnost ter v obeh državah z nestrpnostjo pričakujejo njegov izid.

Iz širokega sveta.

Vojvoda Ešnapur.

Na Nemškem se je vršila pretekli teden sodna razprava proti 20 letnemu fantu, ki se imenuje Birkel, je doma iz Nirnerga in je prefrigan tič. Zagrešil je nešteto sleparij in se izdajal za vojvodo Ešnapurja. Pri razpravi ga je prašal predsednik: »Ste Vi vojvoda Ešnapur? Kako se pa imenuje Vaš oče? Birkel: »Imam očmana.« Predsednik: »Ali je Vaša vojvodina dedna?« Birkel: »Gotovo.« Predsednik: »Kje pa leži vojvodina?« Birkel: »Med Indijo in Siamom.« Predsednik: »Ali ste prinesli morda vojvodino s seboj v kovčeku?« Birkel: »Resnično Vam rečem...« Predsednik: »Ali ste prinesli iz Ešnapurja s seboj tudi grb in krono iz biserov?« Birkel: »Tega ne vem, ker sem prišel kot mali deček v Evropo.« Predsednik: »Ali imate, gospod vojvoda Ešnapur, tudi otroke?« Birkel: »Mislim da enega v Budimpešti.«

Sodnik je obsodil tiča na 2 leti in 10 mesecev zapora. Med drugimi presreški je bil tudi ta, da je vojvoda Ešnapur snedel za 80 mark potic in bonbonov v slaščičarni in odšel, ne da bi plačal.

Gospa Gold.

V mažarskem mestu Gier je praznovala preskušena babica gospa Gold svoj 80. rojstni dan. Medsto jo je visoko počastilo, ker je kumovala rojstvu nič manj ko 4624 otrokom. Poljali so jo v zlatem vozu po ulicah in trli so se o koli nje otroci, očetje, matere in stari četje, katerim jo dobra žena pomagala vsem na svitlobo sveta. Ko so jo veličali v govorih, je odgovorila, da ima ona najmanj zaslug, vsa za sluga gre le materam in očetom. Med svečanostjo so prišli nenadoma klicat gospo Gold, ker je bilo treba pomagati 4625 otroku na svet. Srečna gospa Gold!

Lepa svatba.

Dunajski sobni slikar Engelbert Girikovski se je preteklo soboto oženil in nastopil ženitovansko potovanje s tem, da je vlačil nevesto iz gostilne v gostilno. Ob 1. uri po polnoči sta dospela v krčmo nekega Weissshara. Zdelo se pa je nena doma veselemu ženinu, da krčmar preveč prijazno gleda mlado nevesto. Začel ga je zmerjati, mu prilepil par zausnic, ga prijel za vrat ter treščil v zid, da si je krčmar zvil nos. Nato so se svatje poslovili in nadaljevali ženitovansko potovanje. Na cesti jih srečata dva znanca, brata Jožef in Štefan Koler. Takoj je začel ženin prepir in zasadil Štefanu nož v trebuh. Ranjenec je v isti noči umrl. Ženina so odvedli v zapor, kjer bo ostal mnogo časa. Lep začetek zakonske sreče.

Rnjiveznost in umetnost.

Nova knjiga.

Dr. Jakob Kelemina: Literarna veda. Pregled njenih ciljev in metod. Založila Nova založba v Ljubljani. Natisnila Zadružna tiskarna

ZAHVALA.

Ob priliki nanadomestljive izgube našega nepozabnega soproga, očeta, strica, zeta, svaka itd.

JOŽEFA KORENA, posestnika

se tem potom pristrčno zahvaljujemo vsem, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba. Posebno zahvalo izrekamo preč. g. župniku, vsem, ki so rajnega v času bolezni tolažili in mu lajšali bolečine, domačemu Pevskemu društvu za ganljive žalostinke, darovateljem cvetja, in sploh vsem, ki so pripomogli, da se je spreved tako lepo izvršil.

Duplje pri Vipavi, dne 10. maja 1927.

Žalujoči ostali.

1927. Str. 120. Cena broširani knjigi 26 Din, v platno vezani 34.

To važno znanstveno delo je namenjeno v prvi vrsti tistim, ki se bavijo z literarnimi študijami. S koristjo jo bo pa prebral tudi vsakdo, ki hoče globlje prodreti v umetnost. Pisatelj je, opirajoč se na tuja znanstvena dela, strnil na kratko vsa vprašanja literarne vede. Knjiga je izšla v majhni nakladi in je tudi cena prav nizka.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: P. n. Jožefa Corte 50 L; preplačila »Novih potov« 14 L; N. N. 5 L. Srčna hvala!

Za »Alojzijevisče«: Sl. Kmečka posojilnica v Kojskem 50 L. Pri srčna hvala!

Darovi za sklad »Goriške Straže«: N. N. iz Gorice 100 L. Srčna hvala!

VABILO

k

REDNEMU OBČNEMU ZBORU

Ljudske posojilnice v Cerknem, kateri se bo vršil v nedeljo dne 22. t. m. točno ob 2. uri popoldne v združni pisarni (Gospodarski dom).

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev račun. sklepa za upr. leto 1926.
3. Čitanje revizijskega poročila.
4. Volitev nadzorstva.
5. Sklepanje o uporabi čistega dobička.

Odbor.

Ljudska posojilnica v Trnovem (pri Bistrici)

vabi na

33. REDNI OBČNI ZBOR,

ki se bo vršil dne 22. maja ob 3½ uri popoldne s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Odobritev računskega zaključka za leto 1926.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Ako ne bo ob določeni uri zadostnega števila udeležencev, se bo vršil občni zbor pol ure pozneje ne glede na število navzočih članov.

Načelstvo.

VABILO

k OBČNEMU ZBORU

Ljudske posojilnice v Otaležu, ki bo 15. maja ob 11. uri z navadnim dnevnim redom v uradnih prostorih.

Pri nezadostni udeležbi se sklepa pol ure pozneje ne glede na število navzočih.

Odbor.

Ljudska posojilnica v Št. Vidu pri Vipavi

ima svoj

REDNI OBČNI ZBOR

v uradnem prostoru dne 22. maja ob ½4 popoldne. Dnevni red:

1. Zapisnik zadnjega obč. zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev rač. zaklj. za l. 1926.
4. Nadomestna volitev enega odbornika.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Iščem službo kot organist in pečovodja na deželi. Naslov pri upravnistvu.

Malo kmetijo v bližini Gorice sprejemem takoj v najem. Naslov pri upravi »Goriške Straže«.

Ugodna prilika! — Hiša z vrtom, ostoječa iz treh sob, kuhinje in podzemeljske kleti; zraven je hlev in svinjak, vse v dobrem stanju ob glavni cesti blizu cerkve v Vrtojbi; se poceni takoj proda. Kupcu na željo se proda tudi vinograd. Posajena daje lastnica v Vrtojbi štev. 74.

Ugodna prilika!

Prodajam po nizki ceni prvovrsten klavir. Naslov pri upravi.

TRTNE ŠKROPILNICE,

najnovejšega sistema, nahrbtnni žveplalniki, brzoparilniki, i. t. d. se dobijo pri F. Ruštu, kotlarju in kleparju v Šturjah pri Ajdovščini. — Velika izbira bakrenih kotlov, kuhinjske posode, kos znamke »Merkur« i. t. d. — Sprejma stavbna in vsa v to stroko spadajoča dela. — Cene zmerne.

Zdravnik kirurg

dr. T. Müller

je odprl svoj ambulatorij v ulici Garibaldi (prej Teatro) št. 12 I nadstr. sprejema od 11-12 in 5-6 ure.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellonovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carduci 9 pri Fiegel.

Teod. Hribar (nasl.) — Gorica CORSO VERDI 32 — (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vse vrste blaga za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suknja. Blago solidno! Cene zmerne!